

DIARI DE SESSIONS

C O R T S V A L E N C I A N E S

IX Legislatura

Número 2 • 2017

Diputació Permanent de les Corts Valencianes realitzada el dia 26 de juliol de 2017

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 11 hores i 39 minuts)

Validació o derogació del Decret llei 2/2017, de 14 de juliol, del Consell, pel qual es modifica la Llei 14/2016, de 30 de desembre, de pressupostos de La Generalitat per a 2017 (RE número 69.900, DOCV número 8.087)..... 13

Intervenció del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a presentar el decret llei.

Intervencions de les diputades senyora Rosa Peris Cervera (GP Socialista) i senyora María del Carmen Sánchez Zamora (GP Ciudadanos), del diputat senyor Antonio Montiel Márquez (GP Podemos-Podem), de les diputades senyora Mireia Mollà

Herrera (GP Compromís) i senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) i del diputat senyor Rubén Ibáñez Bordonau (GP Popular)

Votació de la validació del Decret llei 2/2017: s'aprova per 16 vots a favor i 7 abstencions.

Votació de la tramitació del Decret llei 2/2017 com a projecte de llei: es rebutja per 7 vots a favor, 14 en contra i 2 abstencions.

(S'alça la sessió a les 12 hores i 39 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió

**Diputació Permanent de les Corts Valencianes
realitzada el dia 26 de juliol de 2017. Comença la sessió
a les 11 hores i 39 minuts. Presideix el president de les
Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Reunió
número 2. IX Legislatura.**

El senyor president:

Senyories, benvinguts a esta Diputació Permanent, segona de la present legislatura, per a tractar com a punt únic la validació o derogació del Decret Llei 2/2017, de 14 de juliol, del Consell, pel qual es modifica la Llei 14/2016, de 30 de desembre, de pressupostos de La Generalitat per al 2017.

S'obri la sessió.

Saben vostés que el procediment és que el Consell ens presentarà el decret llei i, en este cas, pel conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler, al qual li donem la paraula perquè ens presente el decret llei per un temps màxim de quinze minuts.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Economia i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyories.

Comparec en esta ocasió davant la Diputació Permanent per a sol·licitar la convalidació com a llei del Decret llei 2/2017 –aprovat fa pocs dies, el 14 d'este mes de juliol–, pel qual es modifica la Llei 14/2016, de 30 de desembre, de pressupostos de La Generalitat per a l'any 2017. L'aprovació del decret llei va obeir a una qüestió tècnica. Com bé saben les seues senyories, els pressupostos de La Generalitat per a 2017 es van aprovar en la situació d'incertesa que suposava en aquell moment el marc pressupostari estatal. Teníem un Govern d'Espanya recentment investit però sense que haguera elaborat un projecte de pressupostos i sense que tinguera clar els suports parlamentaris al Congrés dels Diputats per a poder aprovar-lo una volta presentat.

És per això que el marc vigent en els pressupostos de l'estat per a 2016, que havien estat aprovats a l'agost del 2015 i que tot indicava que es prorrogarien per a 2017, mentre el nou govern, que havia expressat la seua intenció d'elaborar uns nous pressupostos de l'estat, es posava mans a l'obra per a fer-ho i per a cercar els suports parlamentaris necessaris per a aprovar-los.

Doncs bé, en eixa situació, i com que és habitual que les lleis dels pressupostos de l'estat regulen amb detall i amb caràcter bàsic determinades qüestions que afecten a les despeses de personal o l'oferta d'ocupació pública, era d'esperar que el marc normatiu estatal es modificara en el moment que s'aproven els nous pressupostos generals de l'estat afectant d'una o altra manera la programació pressupostària de La Generalitat.

El darrer 27 de juny, el *Butlletí Oficial de l'Estat* va publicar, efectivament, la Llei 3/2017, de pressupostos de l'estat per a 2017, i calia traslladar el més prompte possible a l'àmbit normatiu de La Generalitat, per raons de cautela i seguretat jurídica, eixos criteris o exigències de la legislació estatal que han d'aplicar-se o convé aplicar amb immediatesa pel bé de tots els valencians.

Dins d'estes qüestions es troben assumptes com la retribució dels funcionaris i empleats públics en general de La Generalitat i el seu sector públic i la taxa de reposició de baixes de personal en els diferents serveis que presten. Assumptes tots dos que, com no podria ser d'una altra manera, havien quedat regulats en la llei de pressupostos de La Generalitat d'acord amb el marc de la normativa estatal vigent per a 2016 i prorrogada per a 2017, fins que es va publicar la nova llei de pressupostos de l'estat, com he dit, el 27 de juny passat.

En eixe sentit, l'administració del Consell i el Consell mateix es van posar a treballar immediatament i en dues setmanes va estar elaborat i aprovat el Decret llei 2/2017, ara sotmés a la cambra per a convalidar-lo.

El decret llei que se sol·licita convalidar modifica, en concret, total o parcialment onze articles de la Llei 14/2016, de pressupostos de La Generalitat per a 2017, la disposició addicional vint i els annexos I, III i IV, i afegix cinc disposicions addicionals.

A través d'estos desplegaments s'operen bàsicament dues qüestions. D'un costat, l'actualització de la retribució del personal al servei de La Generalitat, dels diferents tipus d'entitats del seu sector públic, del personal al servei de l'administració de justícia, cossos i escales de metges, forenses, secretaris de jutjats competència de La Generalitat. I així mateix, s'adopten les provisions escaients perquè es faça també l'actualització retributiva del professorat dels centres concertats, dels cossos docents de La Generalitat i del professorat i personal no docent de les universitats. Tot d'acord amb el criteri marcat per la llei de pressupostos de l'estat que fixa en 1% d'increment salarial per als empleats públics.

I, d'un altre costat, ens traslladen també els criteris de la Llei de pressupostos de l'estat pel que fa a les condicions i règim jurídic bàsic en matèria d'oferta d'ocupació pública i, en particular, les taxes de reposició de personal en els diferents tipus de serveis que presta i funcions que desenvolupa el sector públic.

Es tracta de dues qüestions peremptòries perquè afecten a drets salarials dels empleats públics, així com l'atenció dels serveis públics als ciutadans, incloent-hi alguns de molts bàsics que patixen una insuficient reposició de personal perllongada durant anys, a la qual cal posar remei el més prompte possible en la mesura que el marc legal ho permeta.

És per això que el Consell va optar per regular mitjançant decret llei, per raons d'urgència, estos dos assumptes afectats pel canvi normatiu bàsic estatal operat per la llei de pressupostos de l'estat consolidant-ne esta regulació mitjançant la convalidació com a llei, com és preceptiu, que immediatament hem sol·licitat de Les Corts, tot el que permetrà fer efectiu el més prompte possible els drets que el marc legal estatal atorga als empleats públics i encetar la recuperació de la qualitat dels serveis públics, especialment els més bàsics.

No entraré en l'exposició detallada de cadascun dels articles modificats que les seues senyories han pogut conèixer amb detall, però sí que insistisc que des d'un punt de vista tècnic s'ha volgut conjugar el dret de tots els col·lectius afectats per la regulació salarial del sector públic a millorar les seues retribucions, després d'anys de congelació durant la crisi, amb la també necessària contenció de la despesa pública. Conjugar eixos dos aspectes era molt important per al govern.

D'eixa manera, tant l'article 28.1 com el 42.1, de la llei de pressupostos de La Generalitat, en la nova redacció establida pel decret llei, determinen que: «Les retribucions del personal al servei de les diferents entitats, o subjectes a l'àmbit determinat per la llei, no podran experimentar un increment global superior a l'1% respecte a les vigents al 31 de desembre del 2016, en termes d'homogeneïtat d'efectius i antiguitat, i que els crèdits màxims destinats dins de cada programa pressupostari a satisfer les despeses de personal que no siguen de caràcter fix i periòdic tampoc podran experimentar un increment global superior a l'1%, respecte de les abonades per estos conceptes durant l'exercici 2016, també en termes anuals i d'homogeneïtat.»

Els successius articles modificats, del 29 al 34, desenvolupen l'aplicació de l'increment per a diferents situacions de personal, tipologies de retribució i tipologies d'entitats que entren dins l'àmbit d'aplicació de la llei.

I més endavant, les modificacions en els articles 36 i 38 desenvolupen els criteris per a aprofitar les possibilitats d'incorporació de nou personal en l'àmbit de l'administració de La Generalitat i la resta d'entitats incloses en l'àmbit d'aplicació de la llei pressupostos, afavorint a més l'ocupació estable.

D'acord amb això, i dins de les disponibilitats pressupostàries del capítol I, ens permet arribar a una taxa de reposició del cent per cent de personal en: l'administració educativa; l'administració sanitària; llocs de treball vinculats a l'assignació eficient i el control de l'ús dels recursos públics; extinció d'incendis; places de personal investigador doctor i personal investigador distingit en organismes públics d'investigació; places dels cossos de catedràtics, professors titulats i professors contractats, doctors d'universitat; places corresponents a la seguretat aèria, marítima i ferroviària, incloent-hi la lluita contra la contaminació marina, així com places de seguretat i emergències en general; places de personal que presta assistència en matèria de serveis socials i ocupació; places de personal que presta directament serveis de transport públic i personal d'atenció al públic en els serveis públics; en la resta de casos la taxa de reposició serà només del 50%.

Respectant estos criteris de taxes de reposició dins de cada sector o funció, les conselleries podran proposar l'acumulació de l'oferta pública en llocs que consideren prioritàries o que afecten el funcionament dels serveis públics essencials. Amb això es vol avançar en una administració focalitzada en atendre prioritats del servei públic i que ho faça amb personal qualificat i en situació estable.

Conseqüentment, es generalitza l'aplicació al màxim dels principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat per a la selecció del personal habilitant les conselleries competents en matèria d'hisenda i de sector públic, i en el cas de places funcionàries també la conselleria competent en matèria

d'administració pública, per a establir bases o criteris d'actuació que ho garantisquen.

Correlativament, la incorporació de personal en situació temporal, ja siga en condició laboral (*algú tus*) estatutària o com a funcionari interí, queda limitada únicament a casos excepcionals per a cobrir necessitats urgents inajornables i requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria d'hisenda, així com de la conselleria competent en matèria de funció pública si es tracta de llocs en l'administració de La Generalitat.

L'això mateix s'aplica també per a la subscripció de contractes de posar-los a disposició d'empreses de treball temporal, responsabilitzant, en tot cas, els òrgans competents en matèria de personal dels departaments de l'administració de La Generalitat i de les entitats del seu sector públic, del compliment de la normativa a fi d'evitar irregularitats que puguen donar lloc a la conversió de contractes temporals en contractes indefnits.

Més endavant, la nova redacció de la disposició addicional vint regula les taxes de reposició en el cas concret de les societats mercantils, entitats públiques empresarials i fundacions del sector públic pel que fa a la possibilitat d'incorporació de personal que ja tinga una relació preexistent de caràcter fix indefnida en el sector públic de La Generalitat, el qual no computarà als efectes limitants de la incorporació del nou personal; o que les societats mercantils i les entitats públiques empresarials que hi hagen tingut beneficis en dos dels últims tres anys podran arribar a contractar fins al cent per cent de la taxa de reposició, qualsevol que siga el seu sector. Si no complixen este requisit de beneficis i no pertanyen a cap sector de serveis o funcionaris prioritàries, només podran arribar a contractar amb el límit del 60% de taxa de cobertura, més un 15% addicional en el cas de processos de consolidació d'ocupació temporal.

Perquè, senyories, esta és una altra preocupació del Consell. De la mateixa manera que volem que els serveis públics es troben a càrrec del personal més qualificat, seleccionat amb criteris de transparència i que gaudisca d'unes condicions d'estabilitat que li permeten desenvolupar les seues tasques amb objectivitat i professionalitat, també hem de donar solució al fet que durant molts anys això no s'ha fet així. N'hi ha, per tant, un volum de llocs de treball, places dotades pressupostàriament que estan ocupades per personal en situació temporal, en alguns casos des de fa més de dotze anys.

Per això, la disposició addicional tercera del decret llei, la convalidació del qual se sol·licita, preveu que, d'acord amb l'habilitació que fa l'article 19.1.6 de la llei de pressupostos de l'estat, en el cas dels sectors i funcions prioritàries, pugui disposar-se d'una taxa addicional per a estabilitzar fins el 90% de les places que estan dotades pressupostàriament, hi hagen estat ocupades de forma temporal ininterrompudament almenys durant els tres anys anteriors al 31 de desembre de 2016. Tot amb l'objectiu que la temporalitat se situe per sota del 8% en acabar l'exercici de 2019 –un bon desig però partim d'on partim–, garantint sempre els principis de lliure concurrència, igualtat, mèrit, capacitat i publicitat i que no se'n derive increment de despesa ni d'efectius.

Un cas especial és aquell de les places on la temporalitat es remunta més enllà de l'1 de gener del 2005, per a les quals, si estan dotades pressupostàriament, es disposarà d'una taxa addicional per a estabilitzar-les, sempre amb els mateixos criteris pel que fa a la manera de cobrir-les.

I, per últim, el decret llei regula el supòsit que, per diferents, l'administració de La Generalitat haja d'incorporar personal per procediments no habituals, com ara derivats de l'extinció d'obres o serveis públics o de la integració al seu si d'entitats del sector públic instrumental.

La previsió és que en estos casos s'aplica als treballadors el règim establert com a bàsic per l'administració general de l'estat i que en el primer dels casos, excepcionalment, el personal que puga incorporar-se no compute als efectes de l'aplicació de la taxa de reposició corresponent. Tot el que he exposat a les seues senyories són les motivacions que han dut el Consell a aprovar el Decret llei 2/2017, pel qual es modifica la llei 14/2016, de 30 de desembre de 2016, de pressupostos de La Generalitat per a l'any 2017, arran de la promulgació de la llei de pressupostos generals de l'estat el 27 de juny passat.

Una llei que hauria d'haver estat el marc per a aprovar la llei de pressupostos de La Generalitat, però que en no estar disponible en el seu moment, obligà a aprovar-los amb un marc desfasat.

Ara que ja tenim un marc que toca –no vaig a dir que siga bo, però sí que és el que és, és la normativa estatal de referència–, calia, per tant, adequar-los el més ràpid possible en allò que era urgent. Això és el que va fer el Consell per la via normativa més adequada a les circumstàncies, que és el decret llei.

I, ara, d'acord amb les previsions d'ús d'esta formula legislativa, sol·licite en nom del Consell la seua convalidació com a llei de Les Corts.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller, per la presentació del decret llei.

Encetem el debat. Primer, amb el torn a favor de la convalidació del decret. ¿Qui...? Entenc que el Grup Socialista exercix el torn a favor. Té la paraula la il·lustre diputada Rosa Peris, per un temps màxim de huit minuts.

La senyora Peris Cervera:

Gràcies (*inoïble*)... diputats i diputades.

Puge en representació del meu grup per a mostrar el nostre recolzament a la validació del Decret llei 2/2017, perquè entenem que este decret és necessari, és oportú i, a més, és urgent.

Tenint en compte que, com ha explicat perfectament el conseller, quan es varen aprovar els pressupostos de la Generalitat valenciana, estos estaven condicionats pel fet que l'administració general de l'estat no haguera posat en marxa el procediment d'elaboració dels seus pressupostos.

Per tant, l'aprovació dels pressupostos de La Generalitat quedava condicionada tant respecte al marc financer d'elaboració com a tota la regulació en matèria de despeses de personal i d'oferta d'ocupació pública.

I en esta segona qüestió, en la política de personal, als pressupostos de La Generalitat es va optar per mantindre les retribucions del personal empleat públic i les taxes de reposició amb els mateixos termes, condicions i criteris que se contemplaven en l'exercici anterior.

Publicat el pressupost de l'estat –necessari– del 2017, com deia, és necessari, oportú i urgent traslladar els criteris i exigències establides per l'estat quant a la política de personal. Per tant, este decret llei assegura, en primer lloc, l'actualització de les retribucions del personal al servei de La Generalitat en l'1% i, en segon lloc, les condicions i el règim jurídic en matèria de l'oferta d'ocupació pública.

En matèria de retribucions, com deia, és un increment de l'1%. Senyories, tenint en compte que el Banc d'Espanya estima que la inflació per al 2017 serà del 2,2%, esta proposta és de nou... una altra volta de rosca a la pèrdua de drets i de poder adquisitiu del personal empleat públic. Una pèrdua que en els últims sis anys acumula un 13,3%. Els diferents sindicats de la funció pública han demanat una pujada salarial al voltant de l'IPC previst.

Per al nostre grup l'increment de l'1% acordat als pressupostos generals de l'estat també ens pareix insuficient, tenint en compte la pèrdua acumulada de poder adquisitiu. Així ho varem plantejar en diferents esmenes en els pressupostos generals de l'estat que, malauradament, foren rebutjades.

I en relació a l'oferta d'ocupació pública, és important recordar una dada: a l'any 2010 comptàvem amb 3.250.000 empleats i empleades públiques. Al primer trimestre del 2017 ho són 2.974.000. És a dir, una pèrdua de 276.000 empleats públics. I no és una xifra gelada: són mestres, són metges, són menys inspectors de treball, menys inspectors d'hisenda, menys personal en la lluita contra el frau.

I, miren, la secretària d'Estat de Funció Pública, quan va presentar este pressupost, va dir –i òbric cometes–: «En los momentos de mayores dificultades financieras, la oferta de empleo público ha sido un instrumento importante para cumplir los compromisos adquiridos por España en materia de déficit y gasto público».

Per tant, és clara la posició del Partit Popular: la reducció del personal de l'administració pública fou la ferramenta fonamental que encontre per a reduir el dèficit. No importava la massificació en les escoles, no importava hospitals sense metges, no els ha importat el deixar desmantellat serveis públics essencials per a la ciutadania.

Des del 2012, els pressupostos han certificat un deteriorament dels serveis públics. Cada any, menys empleats públics, amb pitjors condicions laborals, menys retribucions i menys dret.

El pressupost del 2017 aporta una novetat en relació a l'oferta de l'ocupació pública i la taxa de temporalitat, però també me pareix just contar els antecedents.

Perquè, miren, és en la Conferència de Presidents, on presidents autonòmics, entre ells el president de La Generalitat, en eixa conferència de 17 de gener, on es varen adoptar en matèria d'ocupació pública importants acords i compromisos; entre ells, l'enfortiment dels efectius en les administracions públiques, especialment en els sectors prioritaris, i la consolidació de l'ocupació temporal.

Estos compromisos es varen plasmar en l'acord per a la millora de l'ocupació pública amb les organitzacions sindicals. Valorem positivament que els representants sindicals dels empleats públics aconseguiren que el govern per fi hasca acceptat negociar l'ocupació pública.

Han sigut cinc anys d'actitud contrària a la negociació col·lectiva, cinc anys de retallades, de menyspreu per molts alts càrrecs del govern de Rajoy al conjunt del personal de les administracions públiques. Ens congratulem que s'assentaren a negociar amb els qui abans no volgueren fer-ho.

Este fou un acord de mínims, però és un acord, que cal agrair especialment als que sí..., als que sempre buscaren l'acord i –¿com no?– a la pèrdua de la majoria absoluta del Partit Popular. Un acord que acaba amb la incertesa de milers de ciutadans amb aspiracions per convertir-se en empleats públics o amb contractes temporals a l'administració.

Un acord que contempla la reposició del cent per cent en sectors prioritaris i s'incorporen tres nous sectors: el d'atenció a la ciutadania en els serveis públics, la prestació directa del servei de transport públic, la seguretat i les emergències.

I també un acord que ens pareix important: la reducció del volum de persones interines existents en les administracions públiques, que se situa entre un 20% i un 30%. Este acord d'assolir un 8% és una bona notícia que no és més que complir el que ja se va acordar en l'any 2007.

Per tant, nosaltres, conseller, votarem a favor de la validació d'este decret. Ho fem perquè les normes són les que són, perquè és el marc marcat per l'estat, perquè ens haguera agradat que tot el personal al servei de l'administració poguera, almenys en el 2017, no haver perdut poder adquisitiu.

L'1% ens pareix insuficient, però, com vosté ha dit, és el que n'hi ha, i ens pareix raonable i seriós per la seua part este decret llei per a fer-ho possible com més prompte possible a tots els treballadors i treballadores públiques, però seguirem plantejant i exigint que este increment és clarament insuficient.

En segon lloc, ens pareix bé i positiva que hi hasca una oferta d'ocupació pública, que ha sigut un interès dels presidents de les comunitats autònomes i dels agents sindicals, però que en el cas de la Comunitat Valenciana és clarament insuficient per a poder tindre l'estructura, l'administració que ens mereixem tots els valencians i valencianes i superar la raquítica estructura que ens va deixar el Partit Popular.

Per tant, des del Consell i des del nostre grup, segur, estem convençuts, que seguirem lluitant per una millora de les condicions de tots els empleats públics i per una millora de l'oferta pública que faja que els valencians i valencianes disposen per fi de serveis públics a l'altura que ells es mereixen.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Peris, per este torn a favor.

Ara és el moment... ¿Algun grup vol exercir el torn en contra en este debat a la totalitat?

Si no és així, passariem a la fixació de posició per part dels grups parlamentaris respecte a la validació o derogació del decret llei.

En primer lloc, en nom del Grup Ciudadanos, té la paraula la síndica del seu grup, la il·lustre diputada Carmen Sánchez, per un temps màxim de quatre minuts. Sí, quan vosté vullga.

La senyora Sánchez Zamora:

Muchas gracias.

Desde que empezó la crisis, los empleados públicos y el personal al servicio de la Generalitat valenciana ha sufrido congelaciones salariales, suspensión de las pagas extras, despidos masivos de personal laboral y han tenido que trabajar con medios precarios e insuficiencia de personal.

Ciudadanos quiere reconocer y agradecer a los funcionarios y al personal al servicio de la Generalitat valenciana el esfuerzo realizado durante estos años por la gran labor llevada a cabo en la administración de la comunidad y por la dedicación y buen servicio que prestan a los ciudadanos.

Además, este decreto que estamos debatiendo hoy es una medida que es de justicia, ya que los empleados públicos son a los que siempre se acaba recurriendo para contener el gasto público de una manera rápida y fácil, en vez de recortar el gasto superfluo de l'administració.

Los mismos funcionarios que han padecido durante años la congelación de salarios. Por tanto, es justa esta subida del 1%. No obstante, nos parece insuficiente, ya que el coste de la vida ha subido un 1,5% en el último año –de junio de 2016 a junio de 2017– y, por tanto, los empleados públicos siguen perdiendo poder adquisitivo. Ciudadanos aplaude las convocatorias de plazas públicas y desearía que el incremento salarial fuese mayor. Y esperamos que en los próximos presupuestos se pueda conseguir una mayor subida de salario.

Pero, claro, junto con la subida salarial a los funcionarios de La Generalitat viene aparejado y parapetado un segundo incremento del que no estamos tan conformes. La subida de la retribución al Consell y altos cargos no solo es injustificada, sino además inoportuna. A ver cómo les explican a los ciudadanos que les han subido los impuestos para subir el sueldo al gobierno valenciano. Porque sí, esto ha pasado.

Los valencianos estamos sufriendo una constante subida de impuestos, como el de sucesiones, con la única justificación que es para paliar los efectos de la crisis y los recortes del gobierno central. Pero ¿ven ustedes legítimo subir el sueldo al Consell cuando lo único que se hace bien es irse de retiro espiritual y generar problemas donde antes no los había, y a los que son incapaces de dar soluciones? Y cuando lo hacen, luego llegan los tribunales y les suspenden, como es a la *conselleria* de sanidad o a la de educación.

Señorías, a los buenos estudiantes se les premia al finalizar el curso y a los malos estudiantes les toca repetir. Nuevamente

suspende el Consell en intentar ayudar a los ciudadanos, que no ha sabido ni derogar el copago impuesto por el gobierno del Partido Popular, que ha puesto patas arriba a la sanidad valenciana. La señora Montón va de charco en charco y, más que dirigir la *conselleria* de sanidad, parece que está cantando bajo la lluvia.

Y el señor Marzà, que está parapetado tras las trincheras del tripartito que ha bloqueado su comparecencia en esta Diputación Permanente para hacer examen de recuperación, tras el suspenso del decretazo de plurilingüismo y conciertos, se ha negado a dar explicaciones a los ciudadanos de por qué el Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana ha suspendido el examen al señor Marzà. Se trata de un voto-trampa, porque votar «sí» a esta medida no es estar de acuerdo con que el gobierno se aplique esta subida, entre otras cosas, porque no se lo merece, no ha cumplido sus deberes ni las expectativas. Y un aumento de sueldo es un reconocimiento al trabajo bien hecho y a los objetivos cumplidos.

El Consell esconde esta subida salarial a sus miembros en una medida tan reivindicada y tan social como esta para pasar desapercibida. Que les pregunten a los padres que tienen que llevar a sus hijos el próximo curso al colegio – que empieza en poco más de un mes– y a todo el sector educativo, que les pregunten a los profesionales de la sanidad, que les pregunten a los agricultores, que les pregunten a los pensionistas y a los jóvenes si creen que los miembros del Consell merecen una subida de sueldo. Seguro que lo que dirá más de uno es que alguno, más que una subida de sueldo, lo que merece es un rotundo suspenso y repetir curso el año que viene, aunque no sabemos bien siguiendo qué directrices.

No obstante, los empleados públicos de la Generalitat valenciana no tienen por qué pagar los platos rotos de este Consell que no se aplica lo suficiente en sus deberes. A los funcionarios los aprobamos, y con nota alta. Se merecen el voto favorable de Ciudadanos a este decreto. Pero, señorías del Consell, ustedes no se lo merecen.

Gracias.

El señor president:

Moltes gràcies, senyora Sánchez.

Continuarem amb la fixació de posició. Per part del Grup Podem-Podem, té la paraula el seu síndic, senyor Antonio Montiel.

Quan vosté vullga, senyor Montiel.

El señor Montiel Márquez: Gràcies, senyor president.

Bon dia.

Vaya por delante que el decreto ley se limita a trasponer el marco fijado por los presupuestos generales del estado a la Comunidad Valenciana en materia de empleo público.

Vaya por delante que nuestro grupo parlamentario se opuso a la aprobación de los presupuestos generales del estado, que probablemente no habrían sido aprobados sin el apoyo del peculiar socio Nueva Canarias, el peculiar socio del Partido Socialista.

Vaya por delante que nos parece absolutamente insuficiente el 1% en el que se fija el límite máximo del incremento de las retribuciones. Vaya por delante que tenemos dudas de cómo se vaya a llevar a la práctica las ofertas extraordinarias de empleo público.

Dicho esto, queremos recordar que la estrategia del Partido Popular ha sido la estrategia, como recordaba la señora Peris, de deteriorar los servicios públicos a base de recortes.

Y este deterioro se ha trasladado en términos de intensidad de los servicios de productividad y de eficiencia, en definitiva, en términos de extensión y calidad de los servicios públicos y, por tanto, en un deterioro de condiciones de vida del conjunto de los ciudadanos y ciudadanas. Porque no olvidemos que los empleados públicos están para hacer funcionar servicios básicos para la ciudadanía, como educación, sanidad, servicios sociales, etcétera, etcétera.

El sacrificio de los empleados públicos es notorio. Decía UGT hace unos meses que desde el 2011 se había producido una pérdida de poder adquisitivo del 13%. Yo quiero recordar que en el 2011 hubo un recorte del 5% por parte del gobierno de José Luis Rodríguez Zapatero. Por lo tanto, la pérdida acumulada de poder adquisitivo de empleados públicos de este país es una pérdida mucho más alta.

Pero no sólo se perdió poder adquisitivo, se perdió capacidad de movilidad y se ganó en precariedad. La precariedad tiene un problema en la calidad..., un problema que afecta directamente a la productividad y a la eficiencia en la prestación de los servicios públicos, pero tiene también un problema, y es la extensión de redes clientelares.

Los trabajadores interinos, los trabajadores que están en comisión de servicios que necesitan ser renovados, los trabajadores que dependen de la voluntad y de la decisión de cargos políticos son funcionarios presos en su independencia con limitaciones y con incapacidad de ejercer su servicio, poniendo el interés de los ciudadanos y el respeto a la ley por encima de su situación, porque muchas veces se utiliza efectivamente para crear redes clientelares o para amenazar a funcionarios públicos que pueden ser críticos con las decisiones del gobierno de turno.

Los funcionarios públicos se merecen una subida no del 1%, sino de mucho más. Se merecen estas ofertas de empleo público para acabar con la temporalidad, y mucho más, porque al final, al final es una cuestión de dignidad y de servicio público.

Es una cuestión además de carácter económico. No olvidemos que decenas de miles de funcionarios, cuando pierden capacidad de compra, inciden directamente en el consumo interno y, por tanto, en la economía global de la Comunidad Valenciana.

Nos preocupa este marco, porque constriñe a la Generalitat valenciana. Pero nos preocupa también, y vamos a ser muy vigilantes, en cómo se desarrollan las dos ofertas de empleo público que viene autorizado el Consell a realizar con carácter extraordinario, porque no queremos que se reproduzcan los sistemas clientelares del Partido Popular.

Por tanto, quiero recordar que hay que trabajar contra la temporalidad, pero hay que trabajar con criterios objetivos y hay que trabajar con criterios claros. No puede ser que a estas alturas se esté excluyendo a los trabajadores de la educación no universitaria, trabajadores de los conservatorios superiores y profesionales de música, de institutos de educación secundaria, de formación profesional, de la negociación de sus condiciones para intentar recuperar el saber acumulado, la experiencia, y que este personal no sea eliminado pura y simplemente excluyéndolo, desactivándolo, en lenguaje... en *neoverdad* que utiliza la *conselleria* de educación.

El senyor president:

Senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Acabo.

Por tanto, votaremos a favor, pero mantendremos vigilante nuestra actitud porque creemos que es un marco insuficiente. Estos presupuestos generales del Estado y, por tanto, este decreto ley no tendría que haber nacido en estos términos. Y además nos preocupan los derechos de los trabajadores interinos y de los trabajadores que están en este momento esperando también relaciones de puestos de trabajo en el sector público.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Senyories, fixarà ara posició, en nom del Grup Parlamentari Compromís, la il·lustre diputada Mireia Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies.

Senyories, el Grup Compromís va a donar suport a este decret llei.

Jo crec que s'ha explicat molt bé que se tracta d'una transposició d'este marc pressupostari del govern de l'estat.

El que resulta curiós és que s'hagen passat alguns algunes setmanes dient barbaritats i després no facen el torn en contra. Com, per exemple, que este decret era simplement per a justificar una pujada de salaris dels alts càrrecs del govern, com si Rajoy i el govern del Partit Popular no s'hagueren aplicat eixe 1%. I ¿no és motiu per a votar en contra?

O com si no fóra un acord entre dos formacions polítiques ací assentades, que s'han dedicat setmanes a pervertir el debat que hui anàvem a tindre ací, que és precisament, ja dic, una

transposició d'un acord, d'uns pressupostos que dels presents només han donat suport el Grup Ciudadanos i el Grup Popular.

I, per tant, jo crec que és per això més evident que mai que vostés han estat generant una polèmica o arguments del tot falsos per arribar a este punt, on vostés s'evidencien, però, bé, ja han aconseguit alguns titulars d'estos que són molt sofrits, i després en el debat hauran d'argumentar-los.

Perquè el que ben és cert que ha estat passant durant estos anys, gràcies a les polítiques *austericides* del Partit Popular, és que mentre alguns privilegiats estaven gaudint d'estes amnisties als defraudadors, amnisties il·legals, vostés estaven carregant contra la majoria –i la majoria dic sobre les persones a l'hora d'atendre els seus serveis públics i sobre aquells que han d'atendre eixos serveis públics, que són els funcionaris– han estat carregant els plats bruts de decisions polítiques i de manera de governança en mans, ja dic, d'aquells que han volgut beneficiar a unes elits i a uns privilegiats per damunt de les persones.

I vostés han sigut responsables no solament de la pèrdua del poder adquisitiu constant dels funcionaris, sinó que també van ser responsables de la confiscació de la paga extraordinària als funcionaris. No compensa, no compensa aquesta pujada de l'1% que vostés van aprovar en els pressupostos junt a Ciudadanos. No compensa eixa..., carregar sobre les esques dels funcionaris, que són els que han de vetlar per uns bons serveis de qualitat i una bona atenció a la ciutadania, no compensa els anys d'agonia que les decisions polítiques del Partit Popular, i ara recolzat amb Ciudadanos, han fet.

I de fet, també eixa taxa de reposició que vostés no han volgut que se contemplara en els últims anys ha fet *mermar* també l'atenció als serveis públics bàsics, que no deixen de ser l'educació, la sanitat, l'atenció als nostres incendis, els investigadors, els universitaris.... Ara diuen vostés que permeten un cent per cent de la taxa de reposició, però tots els serveis que se quedaran en no arriba a un 50% se voran del tot *mermats*, com ja ha estat succeint en els últims temps.

Crida l'atenció a més que alguns, per exemple, se vagen... ,que tenen moltes aspiracions, però jo diria que les aspiracions haurien d'estar un poquet compensades amb el rigor.

L'altre dia escoltava en una roda de premsa que és que *pues este decreto tiene una cosa curiosa*, i és que l'1% que s'aplica a l'apujada de les retribucions, primer de tot s'han encarregat de posar els alts càrrecs. Bé, haurien de pensar que durant vint anys han estat elaborant pressupostos on l'articulat d'eixos pressupostos, l'articulat de les retribucions, té el mateix ordre exacte al que té avui el decret llei. I, per tant, a la millor haurien d'haver pensat en els vint anys haver alterat l'ordre... I si no, tranquil·la, que és tan fàcil com canviar-lo, senyora María José Catalá, que s'ha donat vosté per al·ludida en això de les aspiracions, no sé per què serà.

Però, bé, en tot cas, nosaltres no estem d'acord que s'arribe solament a esta compensació de l'1% ni tampoc que hi haja en una part de la taxa de les reposicions en alguns serveis el cent per cent i en l'altra només que cinquanta. Volem que els funcionaris i, per tant, els serveis públics estiguen..., recupe- ren allò que se'ls va estafar.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Sí, continuem amb el debat. Sí. ¿Per a què demana...?

La senyora Catalá Verdet:

Per al·lusions directes.

El senyor president:

Senyoria, ha hagut una menció a la seua senyoria. *(Veus)* Sí, però no ha sigut ninguna... *(Remors)* Ha hagut una menció a la seua senyoria, però en cap cas ha sigut indecorosa. *(Veus)* Ni indecorosa ni pejorativa. Ha sigut una menció dins d'un debat polític i d'actualitat i tal. *(Veus)*

En tot cas, anem a donar-li la paraula a la senyora...

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor president.

Jo entenc que la senyora Mollà estiga molt contenta amb la pujada de l'1%, imagine que l'arriba un *poquito* de tot. Però...

El senyor president:

Senyoria, anem a l'al·lusió concreta.

La senyora Catalá Verdet:

Respecte a l'al·lusió, ha dit que si me sent al·ludida per unes declaracions de l'altre dia en roda de premsa. I, efectivament, jo vaig dir que el primer punt d'este decret és l'apujada de salaria al president, vicepresidenta, consellers i alts càrrecs de la Generalitat valenciana. I és evident que me pareixia simbòlic que en una Diputació Permanent, que només s'ha fet ús en este cas per açò i no per altres compareixences, que entenia molt necessàries, el Consell en el primer punt se puge el salari.

Això contrasta en el Consell al qual jo vaig pertànyer que se va baixar el salari en les situacions més adverses.

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Catalá Verdet:

Cosa que vostés no fan.

El senyor president:

Moltes gràcies per l'aclaració, senyora Catalá.

Continuarem amb el debat amb el senyor Ibáñez, que fixarà posició en nom del Grup Parlamentari Popular, per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Buenos días, *conseller*.

La verdad es que el gobierno le ha dejado bastante solo en este trago, yo diría mal trago.

Usted ha intentado convencernos a todos de que esto es una cuestión técnica. Ha empezado diciendo: «Esto es una cuestión técnica». Eso es absolutamente mentira. No es una cuestión técnica. Y si lo fuera, y si lo fuera, desde luego el decreto es un motivo más –y lo dije ya no hace ni un mes– para despedir fulminantemente a su director general de presupuestos.

En la memoria económica, en la memoria económica que acompaña este decreto se ha dejado 40 entes por analizar el coste, 40, 40 entes, en la que no dice nada, absolutamente nada. Es sorprendente, es sorprendente.

Pero hay algo que ustedes tienen que saber, señor *conseller*, y es la segunda vez que se lo repito, en el último pleno y hoy. Vamos a ver si somos capaces... Como diría la señora Oltra, *Barrio Sésamo*. El presupuesto, aparte del artículo 27, 28, 29 y siguientes, que ustedes modifican, tienen un artículo que se llama el 2, en el que está puesto el límite de gasto del sector público. Si ustedes ahora incrementan el 1% en el sector público, tendrán que modificar el límite de gastos. Pero es que eso lo entiende cualquier persona. Oiga, si el límite de gastos era de acuerdo a lo que había establecido sin el 1%. Si yo le añado un 1%, ¿aumenta el límite de gasto? ¿Sí o no? Sí. ¿Y ustedes no lo modifican? No.

Eso quiere decir dos cosas: o que los presupuestos, efectivamente, estaban mal hechos, algo que ya lo constata todo el mundo, estaban nefastamente mal hechos; y que, en otro caso, y en que en otro caso esta medida puede ser de adorno en algunas entidades, porque no le han aumentado el límite de gasto y, por lo tanto, no lo van a poder gastar. Pero, bien, es una cuestión técnica. No, no es una cuestión técnica.

Aquí venimos a lo que venimos. ¿Y a qué venimos, señor *conseller*? Venimos a que el gobierno valenciano se suba el sueldo, única y exclusivamente. *(Veus)*

Mire, los derechos de todos los funcionarios están absolutamente amparados por la ley estatal, todos los derechos. Ningún funcionario recibiría menos del 1% porque así lo ha querido el gobierno del Partido Popular, efectivamente,

a pesar de ustedes. Pero, ¿y el gobierno valenciano? No, el gobierno valenciano no está amparado por nada, está amparado por este decreto. Por eso es tan necesario.

Usted dice que esta es la preocupación del Consell. Ha dicho: «Esta medida es la preocupación del Consell.» No, señoría. ¿Cuál es la gran preocupación de los valencianos? La gran preocupación de los valencianos es el decreto de chantaje lingüístico, el decreto educativo, el aumento de las listas de espera, el cierre de centros sanitarios y ambulatorios, el recorte de camas, el del personal sanitario, el del empleo, que el año pasado dejaron por pagar 124 millones de euros en ayudas en el Servef, los impagos en políticas sociales, la *xylella*, que está arrasando el campo valenciano, la sequía...

Y, señorías, somos subcampeones de España en desahucios. Esto preocupa a los valencianos. ¿A ustedes qué les preocupa, señor *conseller*? Subirse el sueldo.

Mire, su insensibilidad es absolutamente manifiesta y su egoísmo no tiene límites, señoría. Pero además lo utilizan con un mecanismo extraordinario, como es la Diputación Permanente. Ustedes se han negado a que aquí comparezca el presidente para explicar el caos educativo que asola esta comunidad, que la señora Oltra venga aquí a dar la cara para explicar su nefasta política, que no dé la cara la *consellera* de agricultura por el tema de la *xylella*.

Pero, claro, a todo esto ahora resulta que el mantra constante que tiene el gobierno valenciano es, señorías, cuando a alguien no se le puede pagar se le dice que no tiene dinero. Oiga, a ver si resulta que es que no tienen dinero para algunos, pero sí para subirse el sueldo. Si no hay dinero para los valencianos, no hay dinero para este gobierno, señoría, no hay dinero para este gobierno. Y ustedes tienen que cobrar cuando cobren todos los valencianos, única y exclusivamente. (*Aplaudiments*)

Señorías, ustedes esta misma semana se ha visto que deben más de 200 millones a las farmacias, hay centros de salud mental que hace cuatro meses que no cobran, los comedores escolares no han cobrado, hay retrasos en la dependencia, los servicios sociales municipales no han cobrado en todo lo que va de año...

El senyor president:

Senyoria...

El senyor Ibáñez Bordonau:

...los centros especiales de empleo les deben 14 millones. Y ustedes, con todo esto, ¿lo único que se les ocurre y lo único que les preocupa es subirse el sueldo?

Mire, esto es de una desvergüenza desmedida.

Muchísimas gracias. (*Se sent una veu que diu: «Muy bien». Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

La senyora Mollà Herrera:

Senyor president, per una qüestió d'ordre.

El torn en contra era després de la intervenció del Grup Socialista. (*Veus*) ¿Ah!, ¿no? Ah!...

El senyor president:

Ha fixat posició.

La senyora Mollà Herrera:

... ¿No vais a votar en contra a la desvergüenza esa? (*Veus*)

El senyor president:

Senyora Mollà, el senyor Ibáñez ha fixat posició en nom del seu grup, (*veus*) i ha usat el temps de la forma que li ha... i l'argumentació de la forma que li ha paregut correcta.

Per tant, ¿n'hi ha alguna rèplica? (*Se sent una veu que diu: «Dos»*) ¿Dos rèpliques? Doncs, comencem en les rèpliques de la senyora Rosa Peris. Imagine que és per a replicar al senyor Ibáñez. ¿És així, senyora...? (*Veus*) I a la senyora Sánchez.

La senyora Peris Cervera:

Gràcies, senyor president.

Senyor Ibáñez, vosté ha vingut ací a muntar un *show*, a faltat al respecte, a mentir i a no parlar del verdaderament important que contempla el decret llei que hui anem a aprovar. Vosté s'ha desentès completament del decret. I, a més, en un *alarde* de demagògia, parla que este decret només té per objectiu la pujada de salaris del Consell. Bé. (*Soroll de papers*)

«Rajoy se aplica la subida del 1%». (*Se sent una veu que diu: «Muy bien. ¿Y?».* *Veus*) ¿Vol dir-me vosté que el president...

El senyor president:

Senyories...

La senyora Peris Cervera:

...el president de l'estat i tot el seu consell que, per cert, hui està declarant com a testimoni del cas Gürtel, (*aplaudiments*) pel cas de finançament irregular del Partit Popular, és molt més mereixedor de la pujada del 1%? Senyoria, però, ¿a quin nivell van vostés a dur i arrossegar la política? ¿A quin nivell la volen dur? (*Veus*)

Este decret està pensat per a pujar el límit marcat pel Govern d'Espanya de l'1% a tot el personal que treballa en les administracions públiques. Nosaltres havérem volgut que eixa pujada havera sigut més. Vàrem presentar esmenes. Per cert, ¿sap què, senyor Ibáñez? Va haver una esmena que demanava que els funcionaris, tot el personal públic, tinguera una pujada d'un u i mig, a excepció dels alts càrrecs del govern del Partit Popular. ¿I sap què vostés votaren? En contra. (*Aplaudiments*) Vostés i els senyors de Ciudadanos; en contra. Per tant, un poquet de coherència, un poquet de serietat i, si us plau, un poquet de rigor, no li vindria absolutament gens mal.

No parlem, perquè, mire: «Parece feo que el primer decreto sea que el gobierno se suba el sueldo o que el Consell no se gana el sueldo o que no se lo merece». Miren, senyories, si tingueren vergonya, vostés callarien abans de parlar de sous, perquè els membres del govern, mire, a la millor voldrien equiparar-se al sou que cobra la seua síndica, a la millor, o el que cobra la síndica de Ciudadanos, (*veus*) o el del meu..., exactament, o els meus síndics, o els meus síndics. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories...

La senyora Peris Cervera:

Per tant, deixen (*veus*)...

El senyor president:

Senyories...

La senyora Peris Cervera:

... deixen la demagògia a part. Si no volen, no ho voten. Diguem als funcionaris que no volen, encara que siga raquítica, esta pujada. Però sobre merèixer o no merèixer sous públics, ni el Partit Popular pot donar ninguna lliçó ni tenen autoritat moral per a fer-ho.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments i veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Peris.

Senyories... Senyories, escoltarem ara la rèplica..., (*veus*) la rèplica de la senyora Mollà. (*Veus*)

Senyories, silenci per...

Quan vosté vullga, senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Seré prou ràpida, perquè crec que s'ha evidenciat el que pretenia fer el Partit Popular estes últimes setmanes i que avui, efectivament, ha sigut incapaç, incapaç d'oposar-se, efectivament, a este decret. Perquè este decret és una transposició d'un acord del Govern d'Espanya que ha impulsat el senyor Montoro, que ha impulsat el Govern d'Espanya...

El senyor president:

Un segon, un segon, senyora Mollà.

Senyories, demane silenci i respecte.

La senyora Mollà Herrera:

..., amb la seua llei de pressupostos generals de l'estat, que ja dic, ací l'ordre dels factors sí que altera el producte, miren. Açò s'acorda, gràcies al Partit Popular i Ciudadanos. I acorden vostés un límit d'un 1% per als funcionaris. I acorden açò se transposa a qualsevol administració pública, ¿veritat? I nosaltres hem de complir allò que està establert. Ja ens agradaria, ja ens agradaria que fóra a l'inrevés i que poguérem decidir el fet de recuperar eixe poder adquisitiu i tota la confiscació que vostés durant anys van estar fent respecte als funcionaris. Però no és així.

Vostés acorden açò, i per això ara no voten en contra. I com que quedava molt lleig això que el Partit Popular votara a favor d'una cosa que és de pura lògica, doncs, ara fan ací un paripé, un teatre, per no dir exactament per què vostés no han volgut pujar encara més el poder adquisitiu dels funcionaris, que vostés, ja dic, van estar llevant-los eixe poder adquisitiu i, fins i tot, confiscant-los la paga extraordinària.

O per què no volen ampliar el cent per cent de la reposició a tots els serveis públics. Perquè vostés, en açò, estan fent una clara distinció entre els serveis públics i, per tant, estan diguent a la ciutadania que hi han de segona classe i de primera classe. I a nosaltres ens agradaria que la taxa de reposició fóra completa per a qualsevol servei públic, perquè en el moment en què se necessita el servei públic és important i ha d'estar atés, ha d'estar atés pels empleats necessaris, cobrant les retribucions que es mereixen.

I, com que no poden argumentar que estan en contra, fan ací un teatre, que jo crec que ha quedat tan evident, tan evident que..., que bé, ja ho explicaran vostés. Fins al punt, ja dic, que és que, ¿algú pot negar que eixa l'aplicació d'eixe acord dels pressupostos generals de l'estat no afecta al govern del Partit Popular?

Per ahí he escoltat: «Es que se lo merece». Home!, ¿dir això hui? ¿Dir això hui, que Rajoy se lo merece, esos 65 euros al mes? ¿Dir això hui? Este mes no sé si ho mereix molt més que altres, però no sé si saben vostés què està passant avui. I, potser, el teatre que estan fent vostés és per a intentar tapar que, per primera vegada en la història de la democràcia, hem de viure la indignitat de vore el president del Govern d'Espanya assegut com a testimoni de la corrupció.

Gràcies. (*Se sent una veu que diu: «Felipe González». Veus i aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Mollà.

Senyor Ibáñez, exercirà el torn de rèplica a les intervencions de la senyora Peris i la senyora Mollà.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Bien, tanto a la señora Peris como a la señora Mollà.

Efectivamente, el show debe continuar, ya lo decía Freddie Mercury. Pero es que lo cierto es que no ha dejado de continuar desde que ustedes son gobierno. Porque ustedes, sistemática y matemáticamente, desde que son gobierno, se han ido subiendo el sueldo. (*Veus*) Eso sí, para eso no ha habido ningún problema.

La segunda es que, cuando a alguien no le pagan, ustedes dicen que es que no tienen dinero. «És que no mos arriben els diners». Oiga, alguien que no puede pagar la política social de esta comunidad, no debería aumentarse el sueldo, ¿no? Eso sería lo coherente, (*veus*) eso sería lo coherente, hablando de coherencia. (*Veus*)

Alguien que acumula 1.700 millones de facturas en el cajón...

El senyor president:

Senyories...

El senyor Ibáñez Bordonau:

... 1.700 millones de facturas en el cajón, según la última emisión que se ha hecho a esta casa de las cuentas de La Generalitat, 1.700 millones de facturas en el cajón, no puede subirse el 1%. ¿Tiene ya bastante solución o no? ¿Lo tiene ya claro o todavía no?

Claro, la señora Peris dice: «Es que, durante la crisis –ha dicho en su primer turno–, durante la crisis, los funcionarios lo han pasado mal». Sí, muy mal, señoría. Pero a usted se le ha olvidado una cosa, que aquí solo ha habido un gobierno en España que ha recortado a los funcionarios el sueldo, entre el 5 y el 15%. Cójalo bien, Decreto 8/2010. No se olvide de ese decreto, señoría; (*se sent una veu que diu: «Zapatero»*) de 20 de mayo, además. 8/2010, de 20 de mayo; José Luis Rodríguez Zapatero lo firmaba. (*Aplaudiments*) Entre el 5 y el 15% a los funcionarios. (*Veus*)

Aquí, cuando se han tomado medidas..., aquí, cuando se han tomado medidas, como ha sido la congelación de la paga extra, la paga extra, señora Peris, se ha devuelto, se ha

devuelto, señora Peris, (*veus*) se ha devuelto, se ha devuelto. (*Protestes i aplaudiments*)

Pero, además, dice la señora Peris: «¡Oiga!, no. Es que, por lo menos, los sueldos de los funcionarios en el tiempo de crisis deberían estar indexados al IPC. Oiga, es que el IPC crece y, sin embargo, los sueldos no». Señora Peris, ¿se refiere al de 2011, que fue del menos 1%; al de 2012, que fue del menos 2,6%; o al de 2013 que fue el 1,7 en negativo? ¿A qué año se refiere, señora Peris? ¿A que les dijéramos a los funcionarios que nos devolvieran dinero? ¿Esa era la gran medida socialista? Mire, los socialistas lo único que han hecho en este país ha sido recortar el sueldo a los funcionarios.

Y nosotros no nos oponemos a este decreto por los funcionarios. Porque, además, le tengo que decir una cosa: los derechos de los funcionarios están salvaguardados con la medida estatal que, además, la votó a favor el Partido Popular, Ciudadanos y otros grupos; ustedes votaron en contra. Aquí la gran incoherencia es que ustedes digan en Madrid «no» al presupuesto general del estado y «sí» a este. Y ¿por qué dicen sí? Porque se suben el sueldo, señoría; porque eso no lo dice en ningún sitio.

Pero, mire, desde que ustedes son gobierno..., para que lo tenga claro, con esta medida de hoy, desde que ustedes son gobierno, los asesores que tienen los diferentes *consellers* i el presidente van a verse aumentado el sueldo un 3%, los subsecretarios un 5,8 y los directores generales un 6%, desde que ustedes son gobierno. (*Veus*) Señora Mollà, no tenga ningún problema, un 3%.

Por lo tanto, no hay ninguna merma. ¿Cuál es la merma económica, cuál es la merma? Ninguna merma. Aquí lo que hay es una sinvergüencería política sin límites, (*veus i protestes*) sin límites, sin límites, cuando un gobierno trae un decreto que lo que pretende es mezclar dos cosas: la subida de los funcionarios, que es obligatoria, porque así lo ha decretado el gobierno y la mayoría del parlamento español, y la subida del sueldo del gobierno valenciano, que solo lo decreta el gobierno valenciano y los satélites que lo apoyan, única y exclusivamente.

Por lo tanto, nosotros, señor presidente, dado que es imposible votar este decreto en dos fases, lo que sí que vamos a solicitar de toda la cámara es que esto se tramite como proyecto de ley para poder enmendar que el gobierno valenciano se suba el sueldo. Es absolutamente innecesario, ilegítimo y poco ético que el gobierno valenciano, debiendo lo que debe a las familias, a las personas, a las entidades, a las asociaciones...

El senyor president:

Gràcies.

El senyor Ibáñez Bordonau:

...valencianas, la primera medida que tome extraordinaria sea subirse el sueldo.

Muchas gracias. (*Aplaudiments i veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor...

Senyories... (Veus) Senyories, finalitzat el debat... (Veus. Se sent una veu que diu: «¡Qué falta de educación!»)

Senyories, anem a passar a votació. Votarem a mà alçada. Votarem, en primer lloc, a la convalidació..., la validació o derogació del decret llei. S'entendrà els vots afirmatius favorables a la validació i els negatius contraris a la derogació, d'acord?

Senyories, doncs, votem a mà alçada. ¿Vots favorables a la validació del decret llei? 15 vots. (Veus) Moltes gràcies, senyories. 15 vots. (Veus) I Emilio a favor. Aleshores, en són 16. ¿Abstencions a la validació del decret? 7. Per tant, no n'hi han vots negatius. Per tant, queda validat el decret.

Ara la pregunta és òbvia, però, bé, ja sabem la contestació. ¿Algún grup demana que se tramite com a projecte de llei?

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí, señor presidente. Nuestro grupo lo desea, para poder enmendar la subida de sueldo del gobierno valenciano.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, els vots negatius es consideraran contraris a la tramitació com a projecte de llei i els afirmatius favorables que es tramite com a projecte de llei.

Senyories, ¿vots favorables a la tramitació com a projecte de llei este decret llei? 7. ¿Abstencions? 2. ¿Contraris a la tramitació com a projecte de llei? 14. Per tant, no es tramita com a projecte de llei.

I comuniquem al Consell, ací present en la persona del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, que s'ha aprovat i s'ha validat el decret llei. Enhorabona, conseller. (Aplaudiments)

Es closa la sessió. Tot dir-los que han fet un bon treball durant tot el període de sessions.

(S'alça la sessió a les 12 hores i 39 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Almería Serrano, José Francisco
 Álvaro Cerezo, Mónica
 Argüeso Torres, Emilio
 Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Betoret Coll, Vicente
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Catalá Verdet, María José
 Ferri Fayos, Francesc
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Martínez Ramírez, Carmen
 Mata Gómez, Manuel
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Muñoz Lladró, José
 Ortiz Vilella, Eva
 Pallarès Piquer, Marc
 Peris Cervera, Rosa
 Ponce Guardiola, Juan
 Sánchez Zamora, María del Carmen
 Santamaría Ruiz, Luis Javier